

REPORTER USEM

Ziarul Universității de Studii Europene din Moldova

nr. 7 Aprilie, 2014

„Mă bucur mult de copii, fiindcă ne respectă”

Lidia Tertiuc

Întotdeauna, am simțit că familiile cu mulți copii au ceva special.

Când eram mic, aveam vecini cu mulți copii. Tot satul îi cunoștea, atrăgeau atenția oriunde se duceau. Mă jucam zilnic cu ei și de fiecare dată când mă aflam în mijlocul lor mă simțeam fascinat. Îmi plăcea sentimentul care mă cuprindea când auzeam atita gălăgie și forfotă, dar cel mai mult mă fascina dragostea dintre ei, mai ales când îi vedeam pe cei mai marișori că au grijă de cei mici. De aceea cred că cea mai mare bogăție a unei familii sunt copii.

Familia cu 17 copii

O familie din Nisporeni, se poate crede împlinită deoarece are 17 copii. Viorel și Lidia Tertiuc, cresc 11 copii biologici și 6 nepoți de la sora geamăna a femeii, care nu demult a decedat. Acestei mame, ce are 45 de ani, i-a fost milă să dea copii surorii la orfelinat și a hotărât că acolo unde se hrănesc 13 guri, o să se hrănească încă 6. Cu un venit de puțin peste 5000 de lei lunar, care provin în mare parte din ajutorul social oferit copiilor ei reușesc să le asigure minimul necesar tuturor membrilor familiei. Lidia Tertiuc ne declară următoarele: „lucrez deridicătoare, muncă pentru care sunt remunerată cu 300 de lei, iar soțul meu primește 171 de lei pentru că are grupa II de invaliditate. Mă bucur mult de copii, fiindcă ne respectă.”

Susținere din partea USEM

Recent, întru susținerea acestei familii în cadrul Universității de Studii Europene din Moldova a avut loc o campanie pentru

colectarea mijloacelor financiare precum și a diferitor bunuri necesare gospodăriei. În cadrul acestui proiect au participat atât profesori cât și studenți de la diferiți ani de studii. Gospodina casei ne-a primit bucură, iar cei mai încântați de venirea noastră au fost copii. Chiar dacă realitatea vieții este crudă singura modalitate de a o îndulci rămân bomboanele. Produsele alimentare primite, de pe urma desfășurării acestui proiect, o scutesc pe gospodina casei să se mai gândească aproximativ pentru o săptămână ce va mai așeza pe masă.

100 de lei pentru piine

Lidia Tertiuc: „Consumăm circa treizeci de pâini pe zi. Avem mare noroc că noi coacem. Cele douăzeci și șase de piine ne ajung pe trei-patru zile. Dacă ași cumpăra-o mi-ar trebuie aproximativ 100 de lei zilnic. Obişnuim să mai facem și mămăligă care ca să ne ajungă trebuie să o facem în ceanul de zece kilograme. Atunci când prepar bucate trebuie să gătesc în două vase mari. De aceea ajutorul care mi-l oferă Universitatea de Studii Europene din Moldova este binevenit.”

Ajutor în preajma Învierii Domnului

Tatăl, deasemenea își ajută cu ce poate copii. „El este distrus, își pierde vederea pentru că plânge întruna că i-a decedat soția, și a lăsat în urmă șase copilași,” ne-a declarat gospodina. Numeroși agenții economici și persoane fizice au oferit în dar produse alimentare și haine. Astfel de acțiuni au menirea de a face ca familiile numeroase să se bucure din plin de

Învierii Domnului.

Să nu uităm de cei mai triști ca noi

”Trebuie să ne sprijinim reciproc și să găsim soluții, oameni, agenți economici, magazine care pot să ajute. Este necesar să ne gândim la o campanie pentru situațiile absolut extreme pe care le avem și să oferim ce se poate, începând de la lemne pentru încălzire și pînă la ceva pe masă,” a spus om de afaceri, Andrei Trifan. Asemenea acțiuni,

desfășurate în mediul academic au ca scop întărirea spiritului civic în comunitate și punerea bazelor unui comportament care în țările occidentale precum Germania, Austria, Italia, Elveția, Ungaria, Slovacia, Slovenia, Cehia este deja o tradiție, fiind aplicată cu succes.

Copii aduc armonia în familie

De regulă principalul motiv pentru care familiile nu-și doresc mai mult de 1-2 copii este lipsa mijloacelor financiare. Această familie nu numai că a avut

puterea să crească unsprezece copii biologici. Ei au mai avut curajul să-i îndrume și pe cei șase nepoți. Indiferent de greutatea cu care ne confruntăm este evident faptul că cei care aduc armonia în familie sunt copii. Investiți în ei și nu uitați că viitorul le aparține.

Mircea Sula student FJCP

Televiziunea - un spectacol al cuvîntului, al imaginii și al personalității

- Cum a ajuns Veronica Vornicescu (Vreme) să activeze la TV Națională?

- Simplu de tot. Prin multă vre și aspirație. La TV am venit ceva mai târziu dar la Comitetul de Stat pentru Televiziune și Radiodifuziune am fost angajată în anul 1981, în calitate de crainic al radioului local raional Strășeni. Acolo am activat pînă ce am reușit să intru la Facultatea de Jurnalism a Universității de Stat din Moldova. Consider că începutul carierii mele în domeniul audiovizualului a fost unul de bun augur mai mult decît reușit pentru că activînd la acest radiou am fost trecută prin filtrul unei perfecționări a elitelor cuvîntului de atunci: Vera Mereuță; Mariana Bahnaru, Va-

leriu Mirza, Emil Nicula, Tudor Cojocar. Spun cu toată certitudinea că am fost o norocoasă a sorții pentru că numai la 17 ani deja savuram din ambianța de creație acestor personalități

Prezentatorii emisiunii „Telematinal” Segiu Corcebaș și Veronica Vornicescu (Vreme) împreună cu regizorul Romeo Zaharia

notorii. Mai târziu după finalizarea studiilor angajată conform îndreptării angajată în calitate de redactor de categoria I în redacția programului „Buna Dimineața Satule!” După un

an de colaborare fructuoasă la acest program am fost transferată la TV în calitate de redactor - prezentator la programul „Ecranul și Noi”.

- Cum a fost prima intervenție televizată?

- Prima apariție TV fost mai mult decît delicată deoarece subiectul prin care trebuia să mă afirm era supus unei cenzuri din partea unei comisii a Comitetului de atunci prin care mi se testa prestația, pronunția, dicția și nu în ultimă instanță cît de telegenică eram. Îmi amintesc că era un reportaj al cărui personaj era Ion Popescu - Gopo (regizorul filmului în desene animate Maria Mirabela), marele Tudor Gheorghe și Nicu Alifantes. Cea care m-a susținut la începutul carierii

Veronica Vornicescu (Vreme)

mele în TV și care a avut încredere în mine a fost redactorul realizator Victoria Mocereac. Este important cînd în activitatea ta întâlnești oameni ce te apreciază. De la acei corifei de altă dată am furat ceea ce înseamnă jurnalism.

Continuarea interviului pe pagina 4

Tabletă

Dependea rețelelor de socializare

Noile mijloace de comunicare ne oferă posibilități la care bunicii sau chiar părinții noștri nici nu au visat. A avea profil pe o rețea de socializare „este cool” însă puțini cunosc despre dezavantajele acestora. De regulă, ele reprezintă o capcană pregătită adolescenților. De multe ori, tinerii, se aventurează în relații online, își pun mari speranțe, iar o eventuală dezamăgire are urmări grave asupra psihicului adolescentului.

Un raport al Academiei Americane de Pediatrie descrie un nou fenomen, numit „depresia facebook”, în care adolescenții, nu fac excepție nici copii, petrec foarte mult timp pe rețelele de socializare, ca apoi să se confrunte cu simptome de depresie. Viața virtuală reprezintă o realitate exagerată, ceea ce constituie o barieră pentru copii, spre a pătrunde în societatea reală.

Datele personale ce pot fi ușor accesate pe rețelele de socializare sunt folosite de agresori sexuali, adolescenții fiind ținta lor principală. Un exemplu elocvent în această ordine de idei este și cazul unei adolescente de 14 ani din Canada. Ea, a postat un mesaj video pe pagina sa de facebook, unde explica de ce se va sinucide. În acest filmuleț, ea a relatat că flirtase cu un băiat de la școală și îi transmisese acestuia fotografii unde era cu pieptul gol. Băiatul a făcut publice aceste fotografii, iar reputația fetei a fost subminată. A reușit să se transfere la câteva școli, însă datorită rețelelor de socializare, poveste ei ieșea la suprafață. Nici psihologul, nu a putut să o ajute a depăși acest obstacol.

Dacă un adolescent recurge un timp îndelungat la rețele de socializare el poate să se retragă în sine, evidențiinduse prin agresivitate verbală, fizică, prin iritare, prin comportament exploziv. Mai mult decât atât, psihologii spun că internetul interacționează cu dezvoltarea psiho-sexuală a adolescentului, erodează autoritatea părinților. Este deja demonstrat că în cazul creșterii numărului de prieteni virtuali, utilizatorii au manifestat o diminuare a relațiilor ce implică activism și interacțiune socială.

O infracțiune ce are legătură cu facebook este raportată la fiecare 40 de minute. Numai în 2011, polițiștii din întreaga lume au depistat 12300 de infracțiuni comise în aceasta

rețea de socializare. Iar publicația periodică Daily Mail a scris că facebook a fost implicat și în investigații de omor, viol, infracțiuni sexuale cu minori, atacuri armate, răpiri, amenințări cu moartea. În unele cazuri amenințările facute online au dus la violențe în lumea reală, dar în alte situații, pedofili au folosit facebookul pentru a ademeni copii.

În cele mai multe cazuri, părinții sunt depășiți de ceea ce înseamnă Odnoklassniki, Facebook, sau Twitter și nu-și pun întrebări despre capcanele care se ascund dincolo de ecranul calculatorului. Părinții nu trebuie să stea liniștiți dacă adolescenții stau cuminți ore în șir în fața calculatorului, spun psihologii. „Eu îi permit copilului să stea câte o oră pe zi, nu mai mult, însă duc cont de ocupațiile lui online. De regulă în acest interval de timp se joacă pe diferite rețele de socializare” spune V. M. părinte. Psihologii cred însă că atât ei cât și cei ce folosesc mediul virtual ar trebui să fie mult mai atenți, mai ales că, de multe ori, personalitatea unui profil nu corespunde cu realitatea. „Ei au impresia că discută, că se confesează către cineva, își deschid sufletul, în sfârșit cineva îi înțelege, dar nu este așa. Sunt mulți adulți care cred că își găsesc acolo parteneri de cuplu dar au mari surprize și uneori pot ajunge la depresie” e de parere Adela Sîrghi psiholog.

Tot mai des întâlnim fenomene bizare prin intermediul rețelelor de socializare. Un exemplu în acest sens ar fi statusurile postate de către utilizatori „Nu pot trăi fără el”, „Fără el viața mea nu are sens”, „Totul e pierdut”, „Vreau să mor” și acest șir ar putea continua la infinit. Paradoxul constă în faptul că cele care le plasează au vârsta cuprinsă între 13- 16 ani...

Evident că secolul XXI este unul al tehnologiei. Însă grija noastră este ca ea să nu ne domine, riscăm să ne trezim într-o dimineață în cât misiunea de serviciu să efectuăm din fața calculatorului tot prin intermediul lui să ne comandăm cele necesare pentru viață și nu în cele din urmă să participăm la oficierea căsătoriei celui mai bun prieten deasemenea prin intermediul calculatorului... Eu nu aș vrea să trăiesc acele timpuri... Eu sunt conservator...

Vlad Madan

Valentina Rusnac
Directorul „Liceului Teoretic European”

Începând cu anii 2000, Sistemul de învățământ preuniversitar, respectiv ciclul liceal, a fost reasezat, prin reforma din învățământul național-impunându-se înzestrarea elevului cu un ansamblu de competențe de tip funcțional. Altfel spus, a fost o trecere de la un enciclopedism al cunoașterii, la cultura acțiunii contextualizate.

Aceasta pentru că învățământul liceal începe să fie văzut ca un serviciu public ce trebuie să răspundă cerințelor sociale actuale, iar dominantă activității didactice devine asimilarea instrumentelor de prelucrare și accesare la un nivel superior a informației necesare integrării absolventului în societate.

Din această perspectivă, liceul trebuie să asigure adolescentului: capacitatea de a reflecta asupra lumii; de a formula și rezolva probleme pe baza relaționării cunoștințelor din diferite domenii; valorizarea propriilor experiențe în scopul orientării profesionale pe piața muncii; dezvoltarea capacității de integrare activă în grupuri socio-culturale diferite (familie, mediu profesional, prieteni); dezvoltarea competențelor funcționale esențiale pentru reușita socială (comunicare, gândire critică, luarea deciziilor); cultivarea expresivității și a sensibilității, în scopul împlinirii personale și a promovării unei vieți de calitate.

Dorești să obții BAC-ul? Liceul Teoretic European din Chișinău este soluția! Vă așteptăm la înscriere

Sursa foto: www.USEM.md

Liceul Teoretic European

cu o promoție imposibil de refuzat! Liceul Teoretic European este perfect adaptat la cerințele unei societăți în permanentă dezvoltare.

Universitatea de Studii Europene din Moldova promovează cele mai noi tehnologii educaționale și informaționale în procesul didactico-științific, esența acestuia fiind orientată spre formarea calitativă a specialistului de mâine, în strictă conformitate cu imperatiile Procesului de la Bologna. Pentru o mai bună pregătire a viitorilor studenți Universitatea de Studii Europene din Moldova a fondat Liceul Teoretic European, care își propune să realizeze un învățământ de calitate prin asigurarea unei baze materiale moderne, prin valorificarea competențelor colectivului didactic, prin implicarea în proiecte care să permită accesul la viziuni moderne asupra învățămîntului atât din țara noastră cât și din Europa. La moment Liceul Teoretic European are 105 elevi.

LTE propune: -Instruirea în limba română și rusă;

- Diploma de Bacalaureat al Ministerului Educației din Republica Moldova;

- Activitate extrașcolară variată în laboratoarele Universității de Studii Europene din Moldova;

- Mediu psihologic favorabil pentru dezvoltarea personalității viitorului cetățean modern al RM;

- Numarul de elevi în clasa pînă la 15. LTE dispune de: Cantină, Săli de studii confortabile, Bibliotecă bogată, Cabinet lingofonic modern, Săli de calculatoare cu tehnică de ultima oră, acces la internet., Laboratoare dotate cu utilaj performant. Corp didactic se bucură de înaltă calificare la toate disciplinele de studiu, posesori de titluri științifice și grade didactice. Printre care: Rusnac Valentina - Grad Managerial II; Nihelman Natalia - Grad didactic II, Postolachi Valentina - doctor, Pinzaru Ala- Grad didactic II ș.a.

Educația este o cultură a caracterului, un fel de obișnuință contra naturii, dar și singura noblețe ce-i distinge pe oameni. Este un fel de artă ce face să treacă conștientul în inconștient, dar de multe ori nu e un fapt al școlii ci al unei virtuți pe care o porți în tine.

Educația tradițională a europeanului a fost mereu cizelată de o istorie care

ne-a arătat că e mai prudent să nu te expui și nici să domolești febra unui secol grăbit, trăind iluzia că avem timp pentru toate. Pretutindeni în lume, sistemul educațional este confruntat, pe de o parte, cu impactul noilor tehnologii de cunoaștere și comunicare, cu ritmul rapid al schimbărilor, iar pe de alta parte, cu efectul globalizării societății, al creșterii interdependențelor dintre națiuni și culturi. Responsabilitatea pentru globalizarea educației pleacă de la conștientizarea faptului că, problemele cu care ne confruntăm se află în interacțiune, astfel că, schimbările propuse în plan educațional, sunt parte a strategiei pentru înlăturarea cu viitorul. Succesul schimbării depinde esențial de calitatea resursei umane implicate, iar aceasta este cultivată prin învățămînt. Logica, în esență, nu conține nici realul, nici posibilul. Ea este un loc de articulare a posibilului cu realul, iar educației îi revine rolul de a face joncțiunea dintre posibil și real.

Educația ne învață că nu trebuie să părăsim străduința cu gândul la destin, dar o astfel de filozofie relevă o concluzie importantă, adică modul în care un om își acceptă destinul

poate fi mai important decât însuși destinul său.

Se spune că, educația este oglinda instituției absolvite, iar roadele acestei munci se datorează părinților și profesorilor. De aceea un rol important joacă alegerea cu grija a unei instituții de învățămînt prestigioase, de ea depinde viitorul nostru atât pe plan intelectual, cât și pe plan profesional.

Redacția „Reporter USEM”

Din jurnalul unei studente

Într-o zi m-am pierdut în intersecțiile timpului. Priveam în

Căsuța tehnică

Reporter USEM

Publicație lunară a

Universității de Studii

Europene din Moldova

Președinte Iurie Sedlețchi

Director Valentina Enache

Redactor-șef Vlad Madan

Machetator Mircea Sula

Tel de contact 069744285

E-Mail reporterusem@gmail.com

Chișinău str. Iablocikin 2/1

biroul 503 A

Tipografia «Prag 3»

Tiraj 500 exemplare

jurul meu și îmi dădeam seama cât de absentă sunt în brațele prezentului. Mi-am terminat de băut cafeaua. Priveam ceasul de pe perete... Voiam să opresc timpul, dar nu știam cum o pot face, poate să folosesc un lipici pentru acele ceasornicului sau poate să-l ascund undeva ca să nu mi mai amintească cât de grăbit e? În scurt timp am ieșit la întâlnire cu apusul. Străzile Chișinăului de noapte sunt pavate cu bucăți mărunte de inimi frînte ale oamenilor care cîndva au iubit, sau poate mai iubesc. Sub picioarele trecătorilor grăbiți acestea se mărunțesc pînă se fac neobservate. Trecătorii sunt cei cărora azi le merge bine, dar care nu sunt

asigurați că mâine propria inimă nu va fi nimic altceva decât un pavaj al străzilor aglomerate. Oare cînd oamenii vor înțelege că viața e frumoasă? Și devine amară doar pentru că uneori în ea e prea multă viață.. sau poate prea multa cafea? Uneori după o zi grea mă simt ca un bob de cafea, care a fost întii uscată, apoi prăjită și după mărunțită pînă devin praf. După ce am fost transformată în băutura care trezește lumea la realitate și alungă somnul, din mine nu mai rămîne nimic, doar spuma sufletului pe care lumea îl vede pe marginile unei căni de americano sau espresso. Sunt amară dar pentru cineva sunt indispensabilă.

Sursa foto: www.supradozadeginduri.wordpress.com

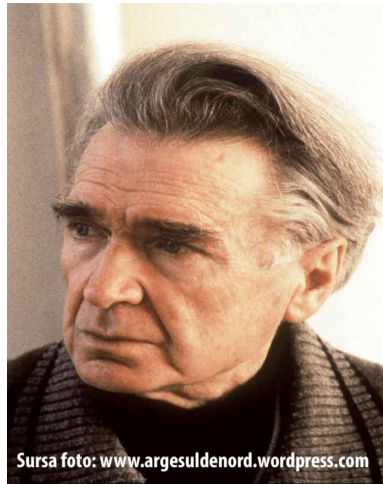

Bărbații din patul meu

Patul este locul unde dormi și te odihnești atunci când ești singur, dar atunci când te gîdilă pe sub pleoape insomnia ce faci? Ce faci în nopțile cu lună plină scaldată în nesomn? Îți răstignești trupul obosit printre cearșafurile reci, sau poate îți impui mîntea să se plimbe pe străzile unui film, căutînd disperat să-ți alungi gîndurile în direcția opusă disperării?

Eu am găsit secretul fericirii în pat! Îmi iau în fiecare seara cîte un bărbat, nu un oarecare, unul deștept, capabil să cînte la strunele sufletului meu, care mă cucerește prin rînduri înțelepte și mă îmbrățișează cu litere prea calde pentru nopțile reci în care ne dăm înîntînire. Uneori vine Bukowski, Cioran, Stendhal și măcar de două ori pe săptămînă Paler în compania lui Foer sau Coelho. Aproape de răsărit ne luăm rămas bun și primesc în dar rînduri frumos sculptate pe foile unui caiet care rămîn amintirea vie a întîlnirilor mele nocturne.

Iată cîteva frînturi rămase printre

Sursa foto: www.argesuldenord.wordpress.com

cearșafurile patului meu:

„Trecutul trăiește, e viu, ia parte la prezent, îl influențează și se schimbă în funcție de ceea ce ni se întîmplă. Unele amintiri scad în importanță, pălesc, altele, dimpotrivă, capătă înțelesuri noi la care nu ne-am gîndit înainte. Devin, din fleacuri, momente esențiale. De aceea, azi, înțeleg că destinul se ascunde, deseori, în cea mai cenușie și insesizabilă banalitate.” – Octavian Paler

“Dacă știi să aștepți, ceea ce stă în tine vine, negreșit.” – Florin Ardelean

“Dar ce să faci cu o femeie care nu știe să deschidă o carte, să privească un tablou, pe care totul o plictisește?” – Alphonse Daudet

“Aproape toate nefericirile vieții ne vin de la ideile greșite pe care le avem despre ceea ce ni se întîmplă. A cunoaște profund oamenii, a judeca în mod judicios evenimentele înseamnă așadar a face un pas important spre fericire.” – Stendhal

“Când ți-ai găsit calea, nu trebuie să ai teamă. Trebuie să ai destul curaj încât să faci greșeli. Dezamăgirea, înfrîngerea și disperarea sunt unelte pe care Domnul ni le-a dat ca să ne arate drumul.” – Paulo Coelho

“Cea mai mare glorie nu o dobîndești atunci când nu ești doborât niciodată, ci atunci când te ridici după ce ai căzut.” – Confucius

“Indiferent ce faci în viață, va fi ne semnificativ. Dar e foarte important să o faci.” – Mahatma Gandhi

“Mai bine o dragoste pierdută, decât una neavută.” – Mircea Eliade

“Ceea ce vrem să facem, s-o facem atunci când vrem; pentru că acest ‘vrem’ se schimbă și are scăderi și amânări.” – William Shakespeare

“Oamenii dau întotdeauna vina pe circumstanțe pentru a justifica cine sunt ei. Eu unul nu cred în circumstanțe. Oamenii care răzbat în această lume sunt cei care se ridică și caută circumstanțele pe care și le doresc, iar dacă nu le găsesc, le creează.” – George Bernard Shaw

“N-am fost un hoț mărunț, vroiam lumea sau nimic.” – Charles Bukowski

“Dacă ne cercetăm bine, aproape întotdeauna vom găsi la noi un păcat pe care-l osîndim la alții.” – Lev Tolstoi

“Totdeauna! Iată un cuvînt înspăimîntător. De cîte ori îl aud, mă cutremur. Le place atît de mult femeilor! Distrug orice poveste romanițoasă străduindu-se să o prelungească la infinit. De altminteri e și un cuvînt lipsit de înțeles.” – Oscar Wilde

“Nu există fericire și nici nu trebuie să existe, iar dacă există un sens și un țel în viață, acest sens și acest țel nu constau deloc în fericirea noastră personală, ci în ceva mult mai mare și mai înțelept. Să faci binele!” Anton Cehov.

Sursa foto: www.goodreads.com

“O femeie deșteaptă se culcă în patul ei cu cărți și autori care îi devorează mîntea, și nu cu un oarecare care îi pătăzează corpul și îi umple sufletul de mușcagii, – asta spun eu...”

Ana Guțu studentă FJCP

Gulerașe handmade create de o studentă

Aliona Miron este un exemplu bun pentru tinerile de vîrsta ei. Este o fire modestă, responsabilă, muncitoare și care, deși, trăiești într-o lume plină de vise, nu-și precupește forțele să-și clădească cu propriile mîini decorul din lumea spre care aspiră. La 21 de ani, Aliona conștientizează că valoarea intelectului nu se măsoară doar în analize și concluzii pe care ți le poți face în baza cunoștințelor acumulate, ci și în măsura în care acestea te pot ajuta să-ți pui în practică nu doar cultura generală, ci și îndemînarea. Studentă la jurnalism, a devenit o meșterită adevărată datorită gulerașelor detașabile pe care le confecționează. Îndemînarea, talentul și bogata imaginație de care dă dovadă prin intermediul accesoriilor pe care le confecționează, au devenit cartea ei de vizită.

- *Dragă Aliona, într-un timp relativ scurt ai reușit să-ți faci o reputație destul de bună datorită pasiunii tale pentru accesorii artizanat. Povestește-ne cum a început povestea asta cu gulerașele detașabile?*

- Din copilărie am fost psonată de lucruri mici, care presupun multă concentrare, muncă migală. Inceim, coseam, desenam... Am studiat și pictura, mă pierdeam în lucruri care presupun imaginație și concentrare.

- *Ai deprins dragostea pentru meșteșugărit din familie?*

- Bunica țesea, broda, avea mîini de aur, ca toate fetele de pe vîrsta ei, care nu se măritau dacă nu știau a meșteșugări. Mie, însă, îmi place senzația pe care o ai atunci cînd îți admiri lucrul pe care tocmai l-ai făcut. Fie și mic, dar știi că pe fiecare milimetru pătrat au lucrat mîinile

tale și totul a ieșit frumos, armonios, ai făcut ceva de la început pînă la sfîrșit. Pentru mine, lucrul finisat este o ilustrare a timpului, o demonstrație că acest timp nu a fost irosit, ci folosit rațional. De fiecare dată cînd realizez un guleraș, mă încercăz aceleași senzații.

- *Cine sunt preponderent clientele tale?*

- Primele mele cliente au fost colegile de la facultate. Nu m-am așteptat că aceste accesorii se vor bucura de atîta succes, dar li s-a dus vestea gulerașelor și acum pe lîngă faptul că am solicitări de la persoane necunoscute, mi-am facut și prietene. Fiecare clientă are gusturi diferite, și asta mă ajută să creez accesorii de tot felul, de la cele foarte simple la ceva mult mai complex. Dețin și o grupă (by Anoila) pe un site de socializare, unde îmi pot afișa produsele.

- *Te-ai gîndit să faci și alte accesorii?*

- Da, dar, deocamdată, tot ce cîștig investesc în materia primă pentru gulerașe. Nu pot să-mi imaginez că și-ar dori cineva un guleraș și eu nu aș avea pe loc furnitura necesară pentru a purcede la realizarea lui. Am făcut și brățări pe care le-am dăruit cu mare plăcere.

- *Poți spune că această îndeletnicire este o sursă de venit pentru tine?*

- Pot spune că sunt dependentă de această pasiune. De cînd am început să mă îndeletnicesc cu această ocupație, am dăruit foarte multe gulerașe detașabile. Nu a fost și nu este pentru mine un scop să agonisesc, dar pot

spune că îndeletnicirea pe care o practic îmi aduce un spor financiar.

- *Nu-ți încurcă această pasiune la meseria de bază?*

- Nu, nu-mi încurcă. Mie îmi place foarte mult să citesc. În copilărie mă

manifestă interes pentru accesorii. Chiar dacă unele cumpără bijuterii pe care încă nu le poartă, dar dacă ești interesat de accesorii, înseamnă că intenționezi să te deosebești, să-ți personalizezi stilul.

by Anoila

regăseam în lecturi. Jurnalismul l-am ales din dragostea mea pentru citit și scris. O pasiune nu încurcă altele și nu neglijez pe niciuna ca să mă mustre conștiința. S-ar putea ca pe viitor aceste doua pasiuni ale mele să meargă mîna în mîna, să se completeze.

- *Cum crezi, pentru femeile noastre contează stilul, simțul estetic, țin ele cont de aceste detalii?*

- Poate o să vă dezamăgesc, dar mie nu-mi place să am o atitudine critică. Sunt conștientă că uneori pot comite și eu greșeli pe care le comit multe femei în ceea ce ține de alegerea corectă a vestimentației, a accesoriilor. Mă bucură totuși, că femeile noastre

- *Cum arată în accepția ta o femeie rafinată?*

- O femeie trebuie să fie frumoasă. Frumusețea se și moștenește, dar adevărata frumusețe se educă cu anii, vine din suflet, din atitudine. Îmi plac femeile care se îmbracă simplu, îngrijit și știu să-și scoată în evidență personalitatea. Nu hainele și nici măcar accesoriile nu le deosebesc, ci felul în care știm să le alegem, să le purtăm noi pe ele și nu ele pe noi. O femeie frumoasă este o femeie adevărată, expresia armoniei.

- Vă mulțumesc!

După Flux.md

by Anoila

Curiozități din natură

1) Masa Pămîntului crește în fiecare an pentru că 3 000 de tone de resturi de meteoriți din spațiu lovesc suprafața terei.

2) Fiecare curcubeu este unic. Tu vezi curcubeul în funcție de unghiul în care lumina lovește picăturile de apă din aer. Așa că cineva care stă lîngă tine, va vedea lumina venind dintr-un unghi ușor diferit decît în cazul curcubeului pe care îl vezi tu.

3) Cînd este văzut de deasupra curcubeul are forma unei gogoșe.

4) În ultimii 50 de ani, temperatura Antarcticii a crescut cu 2,5 grade Celsius. Desprinderea a bucăți mari din ghețari și a faptului că aceștia plutesc departe de continent poate fi cauza acestei creșteri de temperatură. În 1995 s-a desprins o bucată de ghețar de 1000 km 2, care a început să plutească spre nord.

5) Cutremurile apar în lume cam odată la o oră. Sunt mai mult de 50 000 de cutremure în lume în fiecare an. Se estimează că pînă acum au fost omorîți de cutremure mai mult

de 75 de milioane de oameni.

6) Cele mai întunecate locuri de pe Pămînt sunt cei 2 poli: Polul Sud nu are lumină solară 182 de zile, iar Polul Nord, 176 de zile pe an.

7) Apa în formă lichidă are o densitate mai mare decît apa sub formă de gheață. De aceea gheața plutește.

8) Viteza medie a unei avalanșe este de 35 km/h.

9) Dacă s-ar topi toată gheața din Antarctica, nivelul oceanelor ar crește cu 61 m, ceea ce ar însemna că în jur de un sfert din aria de Pămînt a

lumii ar putea fi inundată.

10) În istorie, mai multe nave au fost scufundate de urgane decît în războaie. În lume se formează pe an în medie 16 milioane de furtuni.

11) Cel mai fierbinte continent este Africa unde cea mai ridicată temperatură înregistrată a fost de 58 de grade Celsius. Sahara, cel mai uscat și mai mare deșert din lume a fost cîndva un pămînt plin de riuri și de mlaștini

12) 90 % din activitatea vulcanică are loc în oceane. Cînd vulca-

nul Krakatau a erupt în Indonezia, 1883, a făcut un zgomot atît de mare că s-a auzit de la 8000 de km depărtare pînă în Australia. A fost aruncată atît de multă cenușă în atmosferă încît aproape 2 ani apusul de soare s-a văzut verde și luna s-a văzut albastră.

13) Un fulger conține suficientă energie ca să prăjească 160 000 de felii de piine. Din nefericire un fulger durează 1/10000 dintr-o secundă.

www.magicland.ro

Televiziunea - un spectacol al cuvântului, al imaginii și al personalității

Continuare din pagina 1

- **Care era atitudinea marelor titani față de tinerii specialiști?**

- Bună întrebare! Păi, dragă Vlad, atitudinerea era una deosebită, pentru că titanul - titan rămâne, îți cerea responsabilitate, talent, har, perseverență și niciodată nu îți permitea să depășești atribuțiile. Noi ne știam locul, fiind tinerii specialiști aveam un respect aparte și o emotivitate specială față de ei, eram conștienți de faptul că ei constituie crema, acel substrat al modelelor elitare de atunci: Ștefan Culea, Ecaterina Balan, Angela Aramă, Tamara Zastavnițchi, Valeriu Frumusachi, Valeriu Saharneanu, Andrei Dumbrăveanu, Ion Căpiță, Marcel Lungu, Veaceslav Scobioală, Nelu Butnaru, Efim Josanu, Ion Iachimov... aceștia constituiau brandul puterii a patra, personalități de o înaltă cultură și prestație marcantă. Prin apariția lor în cadru, prin vocea și expresia românească a scrisului latin au mobilizat țara la începutul anilor 1990 ridicând poporul la autodeterminare și renaștere națională. De aici putem conchide la faptul cât de important este acest mijloc de comunicare?

- **Care era starea de spirit în rîndul jurnaliștilor de la TVM la începutul anilor 1990?**

- Era o stare de spirit emblematică, harică, dacă vreți. Eram cuprinși de acel spirit al liberătății, conștiinței naționale, a mîndriei de neam și țară, că noi suntem primii cei care făuream și figurăm prin scrisul latin în căutarea sublimă a expresiei românești. Plîngeam și rîdeam chiar și atunci cînd munceam, cream fără o bucată de piine. Uitam de noi și de familiile noastre și credeam naiv că noi suntem eroii. Am fost onorată cînd într-o dimineață primul director al Televiziunii Naționale, marele dispărut, Constantin Pîrțac, mi-a propus să mă gîndesc la proiectul Telematinalului. La început eram doar doi coechiperi, eu și Grig Fidelschi după care care s-au aliniat Oreste Melnic, Ștefan Culea, Sezont Predoprigror, Svetlana Ciuhri, Vorica Dogă, Anastasia Cojocar, Romeo Zaharia, Mitică Mamaligă, Corina Fusu, Tatiana Berbecaru, Maria Chetruș, Alecu Mocanu, Carmelia Albu, Andrei Luca, Alina Chicu, Sergiu Corcebaș și Ecaterina Căldare ș.a. Printr-o

muncă selectă cu multă dedare de sine și sacrificiu făcăm televiziune și creație prin simțire decît prin cunoștințe, intuiau că imaginea TV este una primordială în reflectarea realității și adevărului. Iar diminețile

- **Care au fost personalitățile ce v-au marcat creația?**

- Eram vizată de un principiu: TV aparține personalităților și nici un program nu trecea fără de personalități. La început de cale

Realizatorii rubricii „Opinii în Zig Zag”. Regizorul Andrei Luca împreună cu redactorul-prezentator Veronica Vornicescu (Vreme)

la „Telematinal” se produceau într-o dimensiune istorică, marcantă pur și simplu începeau cu lacrimi de mîndrie națională prin „Deșteaptă-te române”. Patru ani de activitatea și de emisie pe întreg spațiul românesc. Patru ani de liberate a expresiei, a opiniei și a cuvîntului cînd adevărul avea o singură față. Eram primii și unici...

- **Tot în cadrul Telematinalului au fost elaborat și primul dublex...**

- Cu adevărat acest pod mediatic ne unea prin cuget, spirit și vorbire dar și cunoașterea personalităților din România prin profilul și abordarea dublexului cu actori mediatici de talia lui Mihai Tatulici, Virgil Tatomir a cîntăreților (Hrușcă, Vasile Șeicaru, Duce Berzi, Florin Piersic, Cătălin Crișan, Mihai Constantinescu) celebri de pe ambele maluri ale Prutului și chiar a prințului Paul de România. Eram tineri, eram frumoși și eram jurnaliști la unica televiziune din această țată, atunci.

conștientizam că numele meu poate să se întregască doar lîngă personalități pe care mă străduiam să le am în prim plan. Ori atunci, cînd echipa nu era disponibilă să se deplaseze spre Naslavcea ori Giurgiulești, mergeam în casa marelui Vasile Vasilache, Nea Costache și a Ecaterinei Cazimirov, iar aparițiile celor atît de dragi mie erau foarte frecvente: poetul meu drag Arcadie Suceveanu, marele ministru al culturii din toate timpurile Ion Ungureanu, Grigorie Vieru, Mihai Ciobanu, Iurie Sedlețchi, Dorel Vișan, Ion Dichiseanu, Paul Neamțu, Ion Druță, Mircea Druc, Mircea Snegur, Ceslav Ciobanu, Pavel Barbalat, Nicolae Timofti, Victor Pușcașu, Gheorghe Urschi, Boris Druță, ...

- **Care rubrici erau cele mai îndrăgite de către dumneavoastră?**

- „Eu cred că veșnicia s-a născut la sat”, „Toate drumurile duc spre mănăstire”, „Opinii în zig-

zag”, „Oameni de Duminică”,... În ele îmi transpuneam sufletul și condiția umană în care mă aflam atunci. Deveneau memorabile și aveau un impact direct asupra telespectatorului pentru că eram sinceră și apropape de inima lui. Mă interesa tot ce ținea de om și viața cotidiană a lui, omul - o comoară vie a acestei națiuni. Aspiram, cream și credeam...

- **Cum ați ajuns din mediul profesional în cel academic?**

- Pentru că sunt un om care merge cu picioarele pe pămînt, pentru că mi-am păstrat verticalitatea și nu am luat din paharul lui Iuda niciodată nici o picătură nu am acceptat favorul regimului Voronin pentru care intuiția îmi dicta despre consecințele lui în mass media și la TV Națională inclusiv. Iar odată cu distrugerea Telematinalului și dispersarea echipei și arderea arhivei era clar că în 2000 deja începea o lungă noapte. Iar stelele în noaptea cu ceață nu strălucesc. Era clar, că se intenționa strivirea naționalului și a culturii, a creației în TV. Oferindu-mi-se postul de redactor în Departamentul Reclamă și Publicitate. Atunci am înțeles că soarta îmi dictează o nouă biografie. Printr-o negociere de scurtă durată cu academicianul Gheorghe Rusnac și profesorul meu m-a acceptat în calitate de redactor-șef la ziarul Universitatea unde nu am zăbovit prea mult. După universitate am mai activat vreo opt luni în cadrul Departamentului Relații Publice de la Ministerul de Interne însă nici aici nu m-am regăsit și am considerat că este mai important să finalizez studiile în domeniul dreptului. Din 2005 sunt în cadrul Universității de Studii Europene la această facultate care consider că mă reprezintă și o reprezintă.

- **Care sunt așteptările dumneavoastră de la studenții pe care îi instruiți?**

- În primul rînd, să nu uite să însușească cea mai benefică artă - cea de a fi om. Un om integru, înzestrat cu calități de demnitate, onestitate, noblețe și credință. Celelalte calități ei le găsesc în ce mai în vogă profesie - jurnalist. Eu cred că studenții noștri cei care au învățat și cei care învață au cunoștințele necesare pentru a se evidenția pe întreg mapamondul mediatic din Moldova. Astăzi mă pronunț cu multă dragoste și afecțiune față de învățăceii mei cu care mă mîndresc: Neli Giștemulte, Alexandru Fosa, Dumitrița Plămădeală, Tatiana Gherța, Eugen Botnaru, Sergiu Babin, Olga Berechelea - Gurin, Veronica Ghindă, Sergiu Bulat... sunt sigură că sunt mult mai mulți pe care nu i-am enumerat care au însușit cu adevărat condiția jurnalistului modern prin misiunea de a provoca, de a determina antagonisme, de a declanșa o stare puternică de emoție în rîndul invitaților, mai ales al publicului care privește emisiunea dată (dacă vorbim de jurnaliștii TV).

- **Cum trebuie să se manifeste jurnalistul modern?**

- El, jurnalistul modern nu trebuie să uite că activează nu doar pentru sine și pentru victoriile sale, prin apariția lui deja el crează o nouă normă, o figură emblematică, un nou spectacol, în care temerile spațiului public se amestecă cu cele cu ale spațiului privat, seriozitatea cu divertismentul, identitatea anonimă cu cea de erou chiar și mediatic unde nu are loc doar consumarea unei fantasmă de adevăr, unde trebuie să aibă dreptul la cuvînt fiecare.

Vlad Madan

Sergiu Corcebaș și Veronica Vornicescu (Vreme) în cadrul emisiunii dedicată Sfințelor Sărbători de Paști

„În emisiune trebuie să eman pozitivism mereu și aceasta nu e complicat pentru mine”

Ea era, desigur, Tanti Ludmila în înscenările pe care le făcea în fiecare zi de luni la grădiniță, împreună cu ceilalți copii, după ce urmărea „Tanti Ludmila Show». Este prima amintire cu televizorul din copilăria Mihaelei Cîrnov, care prezintă de mai mult de un an emisiunea „Știri pozitive” la TV Moldova 1.

- **Care este, Mihaela, partea cea mai frumoasă a acestei experiențe de prezentatoare?**

- Să apar la televizor a fost, de fapt, visul meu din copilărie și asta o știu toți apropiații mei. Poate din acest motiv, atunci cînd am apărut pentru prima oară pe ecran, la Moldova 1 cu „Știri pozitive”, nimeni nu au

Mihaela Cîrnov, prezentatoarea „Știri pozitive”

fost mirat să mă vadă. Au fost, dimpotrivă, fericiți pentru mine că am reușit.

Mă vedeam în idealurile mele prezentatoarea unei misiuni bune, interesante, deosebite și iată că visul meu s-a împlinit. Și aceste calificati-

ve le aud și în ceea ce spun oamenii din jur despre emisiune.

- **Și care sunt cele mai mari complicații de până acum din care înveți?**

- Prima dată, cred, a fost mai complicat. Aveam emoții și nu mă concentram doar la mesajul pe care îl transmit telespectatorilor, dar și la dicție, și la felul în care arăt, și la felul în care țin și mișc mâinile, absolut la tot.

Pe parcurs mă obișnuiesc deja. Îmi place acest lucru și ce e cel mai important e că trebuie să eman pozitivism mereu, iar asta nu e atît de complicat pentru mine.

- **Iar în afară de faptul că ești în fiecare săptămână, sâmbătă,**

la 13:00, la Moldova 1 cu „Știri pozitive”, ce faci altceva?

- Sunt studentă în anul treilea Facultatea de Jurnalism și Comunicare Publică la Universitatea de Studii Europene din Moldova. Îmi place să citesc, dar nu să mă duc la bibliotecă. Prefer să-mi cumpăr cărțile ca să-mi fac o bibliotecă a mea acasă. Merg și la teatru, pentru că până la urmă e și el aproape de sufletul meu: făcusem în liceu parte dintr-un studio teatral francofon, în cadrul căruia plecam la Festivaluri Internaționale și chiar mi se face dor de acele timpuri. Cînd sunt în calitate de spectator la teatru, mereu îmi amintesc de emoțiile pe care le aveam și eu

cînd eram pe scenă. Sunt cam aceleași pe care le am la fiecare emisiune de „Știri pozitive”. Aceste momente mă marchează și le consider cele mai frumoase.

- **Și care e prima ta amintire cu televizorul?**

- Ca și fiecare fetiță, am vrut să fiu vedetă. Priveam fiecare ediție a emisiunii mele preferate „Tanti Ludmila Show” și în fiecare zi de luni, la grădiniță, o înscenam împreună cu colegii. Eu eram, desigur, Tanti Ludmila. Aceasta e și prima amintire cu televizorul, și visul meu. Acum sunt poate mai modestă, iar cel mai important este să fac lucruri bune și să iasă bine.

„Reporter USEM”